

OB PREDSTAVI LUTKOVNE SKUPINE PD HORJUL

Mali strah Bav-bav

Še do pred nekaj leti zgolj klasičnemu gledališču zvesti horjulski igralci, se v zadnjem času preizkušajo tudi v novi igralški zvrsti – lutkovni igri.

Pravzaprav predstavo, ki smo jo nedavno videli v horjulskem kulturnem domu niti ne bi mogli uvrščati med čiste lutkovne igre, saj po svoji zunanji obliki tega v celoti ne upravičuje, ampak so prej zmes obojega: klasične gledališke in lutkovne igre. Pri tej zvrsti animatorji niso skriti za kuliserijo, se pravi za lutkovnim odrom, ampak vodijo svoje lutke neposredno pred očmi gledalcev.

Tako so bili tudi v »Malem strahu Bav-bavu«, delu treh avtorjev: Machada-Simona in Beline, ki ga je režijsko oblikoval Franci Končan, animatorji v prvi vrsti igralci in lutke so bile malodane prej njihov dekorativni, kakor pa funkcionalni pripomoček. Vendar pa to očitno ni moglo motiti pretežno mladega občinstva, da se ne bi vživelo v predstavo. Nasprotno: pregledna, sinhrona animacija in običajna »igra«, sta se pri njem

zlili v enotno dogajanje na odru, in zgodbica, četudi še tako preprosta, je pritegnila z vso svojo deklarativnostjo.

Ves čas razgibana, mestoma prav vesela igrca z liriziranim epilogom, je zažive-la še zlasti ob dobri igri (animaciji) gusarja Lesene noge, Bav-bavove matere in strica Gerundija, po svoje pa so jo popestrili tudi vedri pevski vložki vrlih mornarjev.

O predstavi so dejal:

Marjan Belina, gledališki režiser:

»Vsekakor je prav, da Horjulci nadaljujejo z lutkami, s katerimi so pričeli pred tremi leti. Tudi tu se obeta nekaj novih talentov. In vse kaže, da bodo tudi v tej novi zvrsti uspešno nadaljevali svojo dolgoletno igralsko tradicijo«.

Sonja Končan, gledalka:

»Moram reči, da mi je bilo kar všeč. Do zdaj smo tovrstne predstave pogrešali. Zato ta danes ne sme biti zadnja, ampak le vzpodbuda za še druge«.

Branko Vrhovec

Gibanje iz veselja za veselje!

OTROŠKO GLEDALIŠČE, naše otroško gledališče, ki ga nimajo v programih kulturne skupnosti, otroško gledališče, ki največkrat nima niti odra, kaj šele za vsako teatralno iluzijo tako prepotrebne zatemnitve (v svojih velikih svetlih avlah, v katerih največkrat nastopa), naše otroško gledališče, ki še ni predložilo računov za posebno in funkcionalno opremo – si sveti za reflektorji ŽIVE OTROŠKE USTVARJALNE DOMISLIJE.

Nikoli ne zataji.
Najde pot v vsak vrtec.
Najde pot v vsako krajevno skupnost.
Najde pot v delovno organizacijo in dom za ostarele občane.

Veselo prihiti na pomoč npr. Zvezi prijateljev mladine, kadar se ta meni s starim DEDKOM (pa so kulturne hiše nanj pozabile, ali so zanj predrage).

Naše otroško gledališče se požvižga na moder-no estetiko grdega! Sploh se požvižga na moder-nost.

Ne razmišlja o svoji ekonomski ceni.
Še ni izračunalo, koliko zares velja njegovo delo, njegov čas, njegova izvirnost.

Iz »svobodne dejavnosti«, ki smo ji dodelili 45 minut na teden začara s pravo odrsko čarovnijo 21 predstav.

Katero gledališče se lahko pohvali s 165 igralci? Katero gledališče ima v železni rezervi iz prejš-nje sezone še enkrat toliko prireditve.

Kje so igralci sami s pomočjo režiserjev izdelali 200 lutk? V letu 1982 je korakalo po ljubljanskih

ulicah v Pionirsko knjižnico 162 lutkarjev s 162 lutkami.

Letos so v Avli občinske skupščine razstavili približno 100 lutk; na I. RAZSTAVI LUTK. Oči številnih obiskovalcev so se pasle po najrazličnejših lutkovnih rešitvah in tehnikah, od prelepe kvačkarije iz Preserje (Cvetka Velikonja), velikih lutkah na »palcah« z vložnim stiroporom iz Zavoda za slepo in slabovidno mladino (Veronika Gjurič), zanimivimi lutkami iz papirnih tulcev, ob katerih otroci lahko razvijajo svojo spontano domišljijo ob pripovedovanju pravljic (osnovna šola Ig), likovno ubranih ročnih lutkah iz Bičevja (Danica Jaklič). Videli smo celo marionete, te, žal, izumirajoče postavice, ki zahtevajo veliko uvežbanost, pa zato vračajo zlahten, poetičen fantazijski svet (Na Brezovici znajo z njimi rokovati po zaslugi mentorice Stanke Grbec); videli smo veličastno levjo družino z rekviziti, na OŠ Oskar Kovačič se so z mentorico Lojzko Krasnik odpravili že na republiško srečanje; zanimive javanke iz ostankov pletenin iz Horjula (Branko Lipnik), nežnih, mehkih živalic iz Viča (Bojana Šivic) in prirske lutke iz Vrhovc, ki jih je Milena Bukovec na razstavi pripenjala skupaj s svojimi lutkami; in sploh ne nazadnje lutke iz Golega (Sonja Caruso) in Dobrove (Danica Novak), za izdelavo katerih ni bilo potrebno le veliko dragocene penaste gume, ampak tudi skrbnega in potrpežljivega piljenja s smrkovim papirjem.

Na VI. SREČANJU LUTKOVNIH SKUPIN, ki jo prireja ZKO Ljubljana Vič-Rudnik – bomo videli 22 lutkovnih iger. Slovesna otvoritev bo 5. aprila ob 11.30 v Levstikovem domu v Velikih Laščah.

Zaljubna predstava bo v Domu družbenih organizacij na Brdu, 12. IV. kjer se bo zbralo 165 lutkarjev in njihovih 18 mentorjev, da si čestitajo in si ogledajo predstavo, ki so jo zanje pripravili odrasli lutkarji.

OTROŠKO GLEDALIŠČE je v občini Ljubljana Vič-Rudnik GIBANJE, iz veselja za veselje. Jasna Škrinjar

OB 8. MARCU

Že četrto srečanje z domišljijo

V dvorani občinske skupščine so se mladi literati iz vseh višjih osnovnih šol, glasbene šole Vič in Srednje šole za računalništvo predstavili na prireditvi VI. SREČANJE Z DOMISLIJO. Prireditve je bila 8. marca. Povprašali smo članico izbirne komisije pri ZKO Slavico Murko o svojih vtisih. »Število prispevkov, ki jih je prejela komisija, dokazuje, da je med našimi otroci veliko takih, ki radi berejo in pišejo, kar se pozna po bogastvu njihovega pismenega izražanja. Obenem pa moramo poudariti, da so po drugi strani, precej pod vplivom zbornega jezika, ki ga pogosto zasledimo v sredstvih javnega obveščanja in vsakdanjih pogovorih. Veliko pa mladi razmišljajo o medsebojnih človeških odnosih, o miru in vojni, čutijo človeško toplino in jo pogrešajo, če je niso deležni. Učenci iz obrobniških šol so s svojimi sestavki dokazali, da imajo izrazit estetski in doživljajski čut za naravo. Težko se je bilo odločiti za najboljše, vendar se je komisija

ravnala po kriterijih, po katerih ocenjujemo leposlovne tekste (lepota in bogastvo jezika, sporočilnost, kompozicija, naravnost in doživljaj). Vseh najlepših prispevkov na prireditvi nismo mogli predstaviti, ker jih je bilo preveč, zato je bila vsaka šola zastopana le z po enim. Veselo je bilo opazovati nastopajoče, ki so ponosno, a obenem sramežljivo predstavili svoje stvaritve in radovedne obraze njihovih vrstnikov, ki so pozorno poslušali. Gotovo pa je vsakoletno srečanje spodbudno tudi za mentorje in učitelje slovenskega jezika.

Mladi literati in mladi glasbeniki so z mentorji Janjo Lovrenčič, Eto Durjava in Sonjo Klabus odšli še v Dom za ostarele občane v Kozlezi, kjer so izročili ženam v domu cvetje ob dnevu žena in jim pripravili kulturni program, ki so ga poslušalci zelo pozorno in hvaležno nagradili s toplim aplauzom.

VI. srečanje lutkovnih skupin

5. aprila ob 11.30 v Levstikovem domu v Velikih Laščah: SLOVESNA OTVORITEV; Mara Lešnik UMAZANKA in Kajetan Kovič MAČEK MURI. Nastopa OŠ Škofljica, mentor Draga Košak. Ob 12. uri Milne Ahačič MEDVED PU IN PRIJATELJI. Nastopa OŠ Brezovica, mentor Stanka Grbec. 6. aprila ob 10.30 na OSNOVNI ŠOLI POLHOV GRADEC: Jožica Roš ZAJČEK PEDAJČEK; lutkarji iz OŠ Dobrova, mentor Danica Novak; Cicibanovo gledališče iz KD Rakitna, mentor Janez Kovačič. 6. aprila ob 13.45 na OŠ DOBROVA: Jožica Roš ZAJČKOVA HIŠICA z lutkarji iz Polhovega gradca in mentorico Milo Polajnar. Zavod za slepo in slabovidno mladino (mentor Veronika Gjurič) nastopa z Mojco Pokraculjo. 7. aprila ob 11.30 na OŠ LJUBO ŠERČER IG: Lutkovna skupina iz OŠ Brezovica z mentorico Stanko Grbec je pripravila O. Župančiča RINGARAJA. 8. aprila ob 9. uri na podružnični šoli ŽELIMLJE nastopa lutkovna skupina iz Golega, mentor Sonja Caruso; OŠ ŠKOFIJA, 8. aprila ob 10.30: Frane Milčinski ZVEZDICA ZASPANKA, nastopajo lutkarji iz

Velikih Lašč, mentor Vida Šega; Milena Batič ROJSTNI DAN – Milena Bukovec in lutkarji iz Vrhovc. Edi Majaron O DVEH JEŽIKIH z lutkovno skupino X. SNOUB in mentorico Zinko Krajnik. 11. aprila ob 16. uri na OŠ BREZOVICA: Lutkovna skupina iz OŠ Preserje z mentorico Cvetko Velikonja nastopa z igrico URŠKA NI PAZILA. Branko Lipnik je priredil POBEGLEGA ROBOTA Vida Pečjaka za lutkovno skupino Horjul. ob 17. uri bo na OŠ BREZOVICA nastop lutkovne skupine z Viča (mentor Bojana Šivic) Edi Majaron KRALJEV GLAVOBOL. Lojzka Krasnik je zrežirala Zdeneka Floriana KAKO JE HOTEL MEDVEDEK OD BLIZU VIDETI ZVEZDE. Lutkovna skupina iz OŠ Bičevje bo nastopila s HOTELOM HRAST avtorice Claire Boiko in mentorice Danice Jaklič. 12. aprila ob 16. uri bo v DOMU DRUŽBENIH ORGANIZACIJ NA BRDU nastop PD Horjul z Machado-Simon-Belinovo igro MALI STRAH BAV-BAV. Režiser je Franci Končan. Selektor Lojze Kovačič bo podelil priznanja.

Iz velikih dni boja za naše življenje

Iz Ižanskega območja

Društvo kmetiskih fantov in deklet Ig

4. del

Po prvih uspešnih poskusih in ustanavljanjih Društev kmetiskih fantov in deklet (DKFD), je bilo 4. novembra 1928 v Sokolskem domu na Igu organizirano skupno zborovanje društev Želimlje, Golo, Matena, Tomišelj in Notranje gorice.

Udeležba je bila zavidljiva, istočasno pa so konstituirali DKFD Ig. Za predsednika so izvolili Franca Cankarja, za podpredsednika Pavlo Kraljič in tajnika Janka Tomiča. Istočasno so iz vrst članstva izvolili tudi nekaj tistih najprizadevnejših odbornikov, kateri so delo v društvu že dobro poznali.

Pododbor Zveze kmetiskih fantov in deklet Ljubljana, ki je deloval na področju Iga je poletil, oziroma 7. 8. 1932 organiziral tabor kmetiskega mladinskega gibanja, na katerem so sodelovala vsa okoliška društva (Želimlje, Iška vas, Golo, Tomišelj in Ig),

Viri nam o tej množični manifestaciji podrobno pričajo, saj se je na Ižanskem polju zbralo blizu 5.000 ljudi, privržencev napredne in poštene miselnosti.

Praznik je otvorila slikovita kmetiska povorka, v kateri je sodelovalo preko 100 v devče oblečenih deklet in žanjic, za njimi pa so se pomikali lepo in pestro okrašeni vozovi iz Želimelj. Povorka je korakala skozi Ig, kjer so se ji prav trumoma priključevali posamezni Ižanci, zaustavila pa se je na sredi Ižanskega polja.

Povorki je sledila mogočna manifestacija kmetisko-delavskega mladinskega gibanja. Uvodne besede je podal šolski upravitelj Ivan Vovk. Govoril je o koristnem in zdravem delovanju mladine in pozival na nujnost nadaljnjih organizacij DKFD, opozoril pa je na težke naloge, ki čakajo kmetisko in delavsko mladino.

Krona tabora je bila brez dvoma tekma žanjic, s katero so dekleta pokazala in dokazala,

da spoštujejo in cenijo kmečka dela.

Tabor je bil vsekakor izredno širokega pomena, saj so opozorili, da je prav to mladina, ki ustvarja novo socialnopolitično dobo Slovencev.

Društvo je bilo tudi vnaprej izredno delovno. Priključili so se tečaju ZKFD Ljubljana, ki je bil izredno organizacijsko-političnega značaja, saj je v tistem času predvsem manjkalo na deželi sposobnih organizatorjev za razvoj društev.

Udeležili so se tudi tekme koscev v Šentvidu nad Ljubljano, ki je bila 12. junija 1932, prav tako so organizirali tri konjske tekme ob cesti Ig-Skofljica.

Podobno kot po okoliških društvih so tudi na Igu člani ostali društvu zvesti do konca in ni slučaj, da najdemo prve borce NOB in tudi žrtve fašističnega nasilja prav iz vrst nekdanjega DKFD.

Se nadaljuje

Ivan Jevč-Čufi

Iščemo lutko!

KVAČKAN RDEČ MUČEK iz OŠ Preserje se je s I. razstave lutk v Avli občinske skupščine odplazil neznano kam. Lutkarji ga nujno potrebujejo za nastop na občinski reviji. Prosimo najditelja, da ga izroči proti nagradi na naslov: ZKO, Ljubljana Vič-Rudnik, Trg MDB 14.

VI. SREČANJE LUTKOVNIH SKUPIN